

Ejendom, denne store Forretningsejendom, som har den store Værdi, skal foreløbig ikke give mere end 3 pro mille, og saa skal den stige langsomt med 1/2 pro mille op til fuld Ejendomsskyld. Det er vist det, man kalder at vende en kold Skulder til Beboerne derude i Kildevældsgade og Odensegade. Jeg tror, det er at være konservativ overfor de smaa og folkelige overfor de store. Men jeg mener ikke, det er rigtigt at medvirke til en saadan Politik, jeg mener ikke, at man skal fortrinsvis beskytte en Ejendom som „B. T.“s Ejendom og sige, at den foreløbig ikke maa komme op paa 6 pro mille, det maa kun Smaaiejendommene, nej, „B. T.“ skal have Skattelettelse, for det er den store Bygning, Forretningsbygningen, disse store Værdier skal ikke have fuld Beskatning. Jeg ved ikke, om det er nogen særlig god Foranstaltning; men den konservative Presse har rost den Beskatning, man altsaa fra den Side vil have skal gennemføres i København, stærkt. Samtidig har man fremstillet det, som om det er Venstre, der vil flaa Byen, og de Konservative, som vil beskytte og beskærme den, medens det er givet, at de Konservatives Forslag vil lægge mere Skat paa Byen end vort Forslag; det er ogsaa givet, at det vil vende den tunge Ende nedad og den lette Ende opad, det lader sig ikke bestride Ja, jeg ser, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil bestride det — det skal altsaa være lettere at betale 6 pro mille af disse smaa Ejendomme end at betale 3 pro mille af „B. T.“s store Ejendom, det skal blive fornøjeligt at høre, hvorledes det ærede Medlem vil forklare det.

For Frederiksbergs Vedkommende har de Konservative sagt, at Frederiksberg, som har den højeste Ejendomsbeskatning af samtlige Købstæder i Danmark, skal beholde den Skat, den har, uden Forskelskat. Kommunen har for Tiden 6,2 pro mille, og efter de Konservatives Forslag vil den komme op paa 6,5 pro mille, fordi Fradraget i Ejendomsskylden bliver forholdsvis lille. Det er vist ogsaa fornøftigt, at de Konservative her indtager det Standpunkt, at Frederiksberg skal beholde den Skat, den har. Det har maaske sin Grund i, at et Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse har Sæde i dette høje Ting, idet han formodentlig har sagt: Naar vi nu har en god Beskatning paa Frederiksberg, skal vi ikke have den ødelagt. Det vil den altsaa heller ikke blive.

Jeg gaar nu over til Købstæderne. Købstæderne har en Grundskat, som er en Hartkornsskat, og en Husskat, som faktisk er en

Assuranceskat. Jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg forudsætter, at omtrent alle Medlemmer af dette høje Ting — naturligvis ikke alle — er lige saa uvidende om Købstædernes Beskatning, som jeg var indtil for et Aars Tid siden, og derfor vil jeg tillade mig af Hensyn til dem, som maatte vide lige saa lidt derom som jeg, indtil jeg blev tvunget til at sætte mig ind i det, at give en Fremstilling i Hovedtræk af, hvorledes Købstæderne beskattes.

Ved Loven af 11. Februar 1863 blev det fastsat, hvorledes Købstæderne skulde beskattes. Indtil den Tid havde de de mest snurrige Skatter — og det var i og for sig ikke saa underligt —, Skoleskat, Vejskat, dit og dat, og disse Skatter blev nu samlet i to Skatter. Det gik til paa følgende Maade: Hele Købstadens Grund ansættes til Hartkorn efter lignende Regler som ved den almindelige Hartkornsansættelse, dog saaledes, at „ved denne Taksation skal alt det Areal, som er bebygget eller indtaget til Gaardsrum, Oplagsplads eller Have, ansættes til Takst 24. Resten takseres efter de for Jords Bonitering almindelig gældende Regler“. Paa det saaledes udkomne Hartkorn fordeles det Skattebeløb, der skal udredes, ligeligt. Dog kan det vedtages, at Grundene skal klassificeres, og i saa Fald deles Ejendommene i 2 Hovedklasser, nemlig Købstadjorderne og de egentlige Købstadgrunde. Disse sidste bliver at dele i indtil 10 Klasser efter de forskellige Strøgs „mere eller mindre fordelagtige Beliggenhed, navnligt for borgerligt Erhverv“. De til 1ste Klasse henførte Grunde regnes kun for det Hartkorn, hvortil de fra først af er ansat i Matrikullen, men for de i 2den Klasse satte Grunde tages dette 2 Gange, for de i 3die Klasse satte 3 Gange og saa fremdeles 10 Klasser op. Det vil sige, at de, der har Takst 24 og er i 1ste Klasse, bliver der, men for dem, som er højere oppe, bliver det ved at stige, indtil man faar Takst 24 10 Gange for det bedste Strøg i Byen. Husskatten er i Grunden endnu ejendommeligere. Den paa-lignes efter Assuranceværdien, og ogsaa her kan der foretages en Inddeling i indtil 10 Klasser, saaledes at Assuranceværdien forhøjes med 10 pCt. for hver Klasse. For 1ste Klasse ansættes selve Assuranceværdien, for 2den Klasse Assuranceværdien + 10 pCt. og saaledes opad indtil 90 pCt. Tillæg for 10de Klasse.

Det er de to Slags Skatter, og nu kan man i Byerne lægge sin Beskatning enten paa den ene eller paa den anden af disse to Former eller paa dem begge, og endvidere kan man klassificere Grundskatten eller